

Bet. o. lovf. om styrelse af sociale anliggender m. m.

valget har drøftet dette spørgsmål med socialministeren, der herunder har tilkendegivet, at bestemmelsen tilsigter, at der oprettes én samlet forvaltning, der både varetager de anliggender, der hører under det i § 6 omhandlede udvalg, og de anliggender, der hører under børne- og ungdomsværnet. Ministeren har samtidig givet udtryk for, at det ikke med bestemmelsen har været tilsigtet at pålægge kommunerne at oprette særskilt kasse- og regnskabsvæsen for den her omhandlede forvaltning.

På baggrund af bl. a. bestemmelserne i §§ 10, 11 og 17, stk. 2, har udvalget indgående drøftet spørgsmålet om samarbejdet mellem amtsrådene og kommunalbestyrelserne og omfanget af det tilsyn, de førstnævnte skal udøve.

For så vidt angår dette sidstnævnte spørgsmål, som er omhandlet i § 10, henvises til socialministerens svar på udvalgets spørgsmål 1. Det fremgår bl. a. heraf, at der bliver tale om mere almindelige vurderinger ud fra visse normer.

For så vidt angår spørgsmålet om samarbejdet på planlægningsområdet, har udvalget med socialministeren i et samråd drøftet en ændring af formuleringen af § 11, som er blevet kritiseret af de primærkommunale organisationer. Socialministeren har herefter stillet ændringsforslag nr. 2, som indebærer, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at fremkomme med et oplæg til brug ved forhandlingerne med amtsrådet.

Denne præcisering af gangen i samarbejdet understreger primærkommunernes aktive rolle i samspillet med amtsrådet på et felt, som har stor betydning for opnåelse af en høj standard, ikke alene inden for det enkelte amt, men også for landet som helhed.

Det fremgår af lovforslagets § 11, stk. 2, at den omhandlede udbygningsplan skal optages til revision med højst 5 års mellemrum. Udvalget har, således som det fremgår af det i bilaget optrykte spørgsmål 3, beskæftiget sig med problemet vedrørende planernes revision og finder anledning til at understrege, at overvejelserne vedrørende revisionen bør påbegyndes i så god tid, at usikkerhed i dispositioner ved overgang fra én femårsperiode til en anden undgås. Udvalget finder, at der allerede 2 år før revi-

sionstidspunktet bør være taget stilling til hovedlinjerne i revisionen.

Udvalget har overvejet spørgsmålet om afgrænsningen mellem de opgaver, der efter lovforslaget varetages af kommunens social- og sundhedsforvaltning og af amtskommunens socialcenter.

Udvalget finder, at der herved må tages hensyn til, at social- og sundhedsforvaltningen i en stor kommune eventuelt vil kunne råde over sagkyndig bistand af lægelig, pædagogisk eller anden art, som en mindre kommune ikke kan råde over.

Dette vil kunne få betydning i sådanne tilfælde, hvor en afgørelse, der skal træffes af de kommunale social- og sundhedsmyndigheder, forudsætter sagkyndig bistand. I sådanne tilfælde bør der være mulighed for, at en kommune støtter sig til sin egen sagkyndige bistand i det omfang, den råder over lige så kvalificeret sagkundskab som socialcentret, medens andre kommuner i tilsvarende tilfælde hovedsagelig støtter sig til bistand knyttet til socialcentret.

Noget tilsvarende gør sig gældende ved forberedelse af sager om pension og revalideringsforanstaltninger til forelæggelse for revaliderings- og pensionsnævnet. Også i disse tilfælde må der være en vis mulighed for, at socialcentrets sagkyndige bistand på tilsvarende måde begrænses, når vedkommende kommunes social- og sundhedsforvaltning gennem sagkyndiges erklæringer har tilvejebragt et grundlag for revaliderings- og pensionsnævnets stillingtagen til sagen.

Udvalget lægger her vægt på, at de sagkyndiges bistand udnyttes på en hensigtsmæssig måde, således at dobbeltbehandling undgås.

Udvalget finder, at den nærmere afgrænsning mellem de opgaver, der i det enkelte tilfælde varetages af henholdsvis den kommunale social- og sundhedsforvaltning og af den tilsvarende amtskommunale forvaltning, bør ske på grundlag af et samarbejde mellem amtskommunen og vedkommende kommuner, og ansvaret for den nærmere tilrettelæggelse af dette samarbejde må efter udvalgets opfattelse påhvile amtskommunen. Udvalget finder anledning til at understrege betydningen af, at socialministeren